

Jeg mener faktisk ikke, at man undergraver en ungdomspolitik ved at forholde sig til den virkelighed, at der er nogle midlertidige støtteordninger, og at de løber ud. Og jeg mener faktisk også – hvis jeg forstod fru Annie Lunde ret – at en hvilken som helst revisor med respekt for sig selv burde vide, at der er nogle midlertidige støttemuligheder og lånemuligheder, der knytter sig til de her kollegier. Og der mener jeg egentlig, at man i hvert fald er med til at tegne et falsk billede af, hvordan de økonomiske vilkår er i fremtiden, al den stund at hvis vi ikke gjorde noget i dette øjeblik, hvis vi ikke lavede en aftrapningsordning, jamen så ville de støtteordninger faktisk falde væk, og så ville der ske en betydelig større stigning af huslejerne, end tilfældet er med der her forslag, hvor det er en meget lille og meget gradvis stigning, som til syvende og sidst heller ikke slår nogen af pinden.

Men igen håndslag på, at vi kigger på det. Vi ser også på, hvordan det fungerer, om det så er i Århus, i Esbjerg, i Odense, for at få nogle belysninger af det. Naturligvis er det vigtigt at få det frem under udvalgsarbejdet.

Til hr. Egil Møller om, hvorfor vi har lagt det i denne her lov og ikke i den anden lov: Ja, det skal jeg ikke kunne sådan sige. Vi har ikke sådan haft lange filosofiske studiekredse om det. Vi har syntes, det var naturligt, at almenloven jo er rammen for forskellige former for bolig, både bofællesskaber og den almene bolig osv., osv., og derfor har vi fundet det naturligt at forankre dem i det lovgivningssæt. Jeg håber ikke, at det er noget, der er afgørende for hr. Egil Møllers støtte til forslaget, men sådan forstod jeg det heller ikke.

Ja, jeg tror ikke, der var flere, men jeg kan se, at vi foran os har et grundigt udvalgsarbejde om dele af det her, og det er jeg selvfølgelig helt indforstået med. Og jeg er også helt opmærksom på, vil jeg igen godt understrege, at nogle kollegier, nogle ungdomsboliger kan få nogle problemer, som er u hensigtsmæssige, og så er vi så også parate, som det fremgår af lovforslaget og af debatten her, til at se på det.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen): Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Boligudvalget. Hvis ingen gør indsigelse betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af lovforslag nr. L 32: Forslag til lov om ændring af lov om sygehusvæsenet. (Bopælsamtskommunens finansiering af akut sygehusbehandling).

Af sundhedsministeren (Carsten Koch). (Fremsat 13/10 99).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Hanne Andersen (S):

Dette forslag er en følge af aftalen mellem regeringen og amtskommunerne om økonomien i år 2000.

Forslaget betyder, at en amtskommune fremover betaler for de af dens borgere, der behandles på en anden amtskommunes sygehus eller fødeklínik. Det vil sige, at bopælsamtskommunen fremover også betaler for den akutte sygdomsbehandling i en anden amtskommune. I dag er det sådan, at den amtskommune, det sygehus, der behandler den akut syge, også betaler. Så fra den 1. januar 2000 betaler amtskommunen også fuldt og helt den sygdomsbehandling, borgere i en bestemt amtskommune modtager, uanset om det sker i eget sygehusvæsen eller på en fremmed amtskommunes sygehus eller fødeklínik. Og det er, hvad enten patienten bruger det frie valg – har en kautión til behandling – eller patienten er blevet akut syg og behandles dér, hvor det er sket.

Vi kan tilslutte os forslaget.

Gyda Kongsted (V):

Venstre kan fuldt ud støtte ministerens ændringslovforslag, der nu også pålægger bopælsamtet at betale for borgerens akutbehandling på en fremmed amtskommunes sygehus på samme måde, som allerede er gældende, når der tales om fritvalgspatienter m.v. Det gør sygehusloven og betalingsansvaret for et amts egne pa-